

வெ. இறையன்பு நூல்களில் இனக்குழுக்கள் பதிவுகள்

இரா. மணிமேகலை அ. *

அ தமிழ்த்துறை, பசும்பொன் திரு முத்துராமலிங்கத் தேவர் நினைவுக் கல்லூரி, கோட்டைமேடு, கமுதி, இராமநாதபுரம்-623604, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Ethnographic Notes in the Books of V. Iraiyanbu

R. Manimegalai a, *

^a Department of Tamil, Pasumpon Thiru Muthuramalinga Thevar Memorial College, Kottaimedu, Kamuthi, Ramanathapuram-623604, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
manimegalai@foru@gmail.com

Received: 15-03-2021
Revised: 16-12-2021
Accepted: 21-12-2021
Published: 10-02-2022

ABSTRACT

In his books, V. Iraiyanbu narrates the history of people from different countries. Through these histories, we can learn about different ethnic groups. He highlights the history of the subjugation of the Manchurians and Mongols in china's past, the bravery of King Dudmos of Egypt, the attempt by Confucius to bury his mother at the place where his father was buried in the Chinese system, and the bravery of the Goths. He gives ethnographic information in ideas that suggest that different races are their methods of warfare. In many of his books, we can see some of the messages that man can understand by highlighting the social position of the past in historical stories. This article deals with the records of ethnic communities from two of his books, The Vaiya Leadership and the War Professional.

Keywords: Tribes, Dudmos, Nee Q, Goth Soldiers.

முன்னுரை

தமிழ்ச் சூழலில் அரசு பணியில் இருப்போர் பெரும்பாலும் படைப்புகள், ஆய்வு நூல்கள், தன்னம்பிக்கை நூல்கள் எழுவது மிகவும் அரிதான ஒன்றாகும். அனைத்துத் துறை சார்ந்தும் கருத்துக்கள் கூறுவதும் மிகக் கடினமானதாகும். சிலர் படைப்புத் தளத்தில் இயங்கி வருகின்றனர். ப.சிவகாமி படைப்புகளிலும் ஆய்வுகளிலும் ஈடுபட்டு நூல்கள் வெளியிட்டு வருகிறார். அவரது படைப்புகள் பெண்கள், தலித்துக்களின் வாழ்வியலைப் பற்றியனவாகப் பொதுவாக அமைகின்றன. ஆட்சிப் பணியாளராக இருந்து கொண்டே இலக்கியங்கள், தத்துவங்கள், அறிவியல், மேலாண்மை எனப் பலதுறை சார்ந்த சிந்தனைகளையும் வெளிப்படுத்துகிறார் வெ.இறையன்பு. அவரது தனித்துவமிக்க மொழிநடையினால் மக்கள் பெரிதும் கவரப்படுகின்றனர். அவரது நூல்களில் சான்றுகள் காட்டப்படும் கதைகள், வரலாற்றுச் சம்பவங்கள், நிகழ்வுகள் ஆகியன எளிதில் படித்தறியாதனவாக இருக்கின்றமையைக் காணலாம். அவர் தம் நூல்கள் வழி உலகம் முழுவதும் உள்ள மக்கள் சமூகங்களின் இனக்குழுக்களைப் பற்றிய செய்திகளை அறியத் தருகிறார். ஒரு வகையில் அவை இனவரைவியல் தரவுகளாகவும் அமைகின்றன. சில சமூகங்களின் வரலாறானது அச்சமூகத்தின் தற்போதைய நிலையை கடந்த காலத்தில் சென்று அலசுவதாக அமைகிறது. அவரது நூல்கள் பலவற்றில் வரலாற்றுச் செய்திகளில் பழங்காலத்துச் சமூக நிலையை எடுத்துக்கூறுவதன் மூலம் மனிதர் உணர்ந்து கொள்ளத்தக்கச் செய்திகள் சிலவற்றை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. இக்கட்டுரை

அவரது வையத் தலைமைகொள், போர்த் தொழில் பழகு ஆகிய இரு நூல்களிலிருந்து இனக்குழுச் சமூகங்களைப் பற்றியப் பதிவுகளை எடுத்துரைக்கிறது.

சமூகமும் இனமும்

இனம் என்ற சொல் ஆங்கிலத்தில் Race என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதற்கு குழு, கூட்டம் என்பன போன்ற பொருள்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இனம் என்ற சொல்லிற்கு தமிழ் - தமிழ் அகர முதலி "வகை, குலம், சுற்றம், சாதி, கூட்டம், திரள், அரசர்க்குச் சுற்றம், அமைச்சர், உவமானம்" என்று குறிப்பிடுகிறது (Shanmugam Pillai, 2015). இதில் குலம், கூட்டம் என்பன மக்கள் திரளைக் குறித்து அமைகின்றன. இனவரைவியல் ஆய்வாளர்கள் இனம் என்பதை மக்கட் தொகுதி என்று அழைக்கின்றனர். Race, Ethno ஆகிய சொற்கள் இனம் என்ற பதத்திற்கு நிகரான ஆங்கிலச் சொற்களாக உள்ளன. "ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கள் குழு (Ethnic Group) அல்லது பண்பாட்டை விவரிக்கும் கலை அல்லது அறிவியலே இனவரைவியலாகும்" என்று குறிப்பிடுவது போல குறிப்பிட்ட ஓர் இனக்குழுவினைப் பற்றிய செய்திகளை தொகுத்து வழங்குவது இனவரைவியல் எனலாம் (Sivasubramanian, 2014). பல்வேறு இனக்குழுக்களின் நடத்தைகள் பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், ஆகியனவற்றை வெளிப்படுத்துவது இனவரைவியலாளரின் ஆய்வியல் நெறியாகச் சுட்டப்படுகிறது. "ஓர் அயற்பண்பாட்டை விளக்க முற்படும் எந்த ஒரு சிறந்த இனவரைவியல் தொகுப்பும் பின்வரும் முதன்மையானக் கூறுகளைப் பற்றி விளக்குவதாக அமையும். அவை புவிச் சூழலியல், சுற்றுச் சூழல், காலநிலை, குடியிருப்பு முறை, பொருள் சார் பண்பாடு, மணக்கொடை, மணவிலக்கு முறை, வாழ்க்கைப் பொருளாதாரம், அழகியற் சிந்தனைகள், வழக்காறுகள், ஈமச்சடங்குகள் பிற தொடர்புடைய செய்திகள் முதலியன" என்று குறிப்பிடுவதில் ஓர் இனத்தின் பல்வேறு செய்திகள் சேகரிக்கப்பட்டு அவை தொகுக்கப்படுவது கூறப்படுகிறது (Baktavatchala Bharathi, 2009). ஓர் அயற்பண்பாட்டைப் பற்றிய நுண்ணிய அறிவினை வெளிப்படுத்துவதாக இனவரைவியல் விளங்குகிறது. வெ.இறையன்பு பல்வேறு நாடுகளில் வாழ்ந்த, வாழும் இனக்குழுக்கள் பற்றிய செய்திகளைத் தம் நூலில் வழங்குகிறார்.

சீனர்களின் சிகை அலங்கார அடையாளம்

சீனர்கள் பன்றி வால் வைத்து மெல்லிய சடையுடன் தலையை முழுவதும் மொட்டையடித்துக் கொள்ளும் வழக்கம் பதினேழாம் நூற்றாண்டில் கால் கொண்டது. மஞ்ச்சூரியர்களும் மங்கோலியர்களும் படையெடுத்து வந்து சீனர்களைக் கொத்து கொத்தாகக் கொன்றார்கள். போரில் தோற்று அடிமையான சீனர்களின் தலையை சிரைத்து அடிமைக்கான அடையாளங்களை ஏற்படுத்தியதன் விளைவாகவே சீனர்கள் பன்றி வால் சிகையலங்காரம் செய்து கொண்டனர் எனக் குறிப்பிடுகிறார். இதனை "ஆள்பவர்கள் நீ அடிமை என்பதற்கான அடையாளங்களைப் புகுத்தவே ஆசைப்படுகிறார்கள். அப்படி அடிமைகளாக முத்திரை குத்த முன்மொழிந்த முடியலங்காரமே பன்றி வால் அவ்வாறு சிகையைச் செம்மைப்படுத்தாத சீன ஆண்கள் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டார்கள்" என்று அம்மக்களின் சிகையலங்காரத்தின் பின்னணியை எடுத்துரைக்கிறார் (Irai Anbu, 2018a). அந்த அடிமைச் சின்னத்தை அகற்றும் நோக்கில் சீனர்கள் பல்வேறு கிளர்ச்சிகளை செய்தனர். எனினும் அவ்வடிமைச் சின்னத்தையே தம் அடையாளமாகக் கொண்டு அதனை நீக்க மறுத்ததும் நிகழ்ந்தது. "மனித மனம் தலைமுறைகளைத் தாண்டும்போது அடிமைச் சின்னத்தையே அடையாள அலங்காரமென்று பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் சான்.பிரான்சிஸ்கோவிற்கு சென்ற சீனர்கள் உள்ளூர் அதிகாரிகள் முடியைக் கத்தரிக்கச் சொன்ன போது முரண்டு பிடித்துச் சிறைக்குச் சென்றனர். அவர்கள் பன்றி வால் பலவந்தத்தால் ஒட்ட நறுக்கப்பட்டது" என்று அடிமை அடையாளச் சின்னத்தைத் தம் இயல்பான தன்மை என்று கருதிய போக்கு காலப் போக்கில் மாறிய நிலை கூறப்படுகிறது (Irai Anbu, 2018a).

எகிப்தின் துட்மோஸ்

போர் செய்வதில் வல்லவனான துட்மோஸ் பல்வேறு நாடுகளை வென்றவனாக இருந்தாலும் அவனுக்கு அடிபணியாத இரு நாடுகள் இருந்தன. அவை இரண்டும் இம்மன்னனுக்கு எதிராக இணைந்து செயல்பட்டனர். பரம எதிரிகளான கடஷ் நாட்டு மன்னனையும், மிட்டானி அரசனையும் வெல்வதற்கு பதினேழு ஆண்டுகள் ஆயிற்று. அவனதுபோர் முறையானது வெல்வதற்கு தகுந்த முறையில் இருந்தது. “உணவு எளிதில் கிடைக்கும் பருவங்களில் முன்னேறுவதும் வறட்சியின் போது பதுங்குவதும் அவன் உத்தி. அவன் ஆக்ரோஷத்தையும் படையின் எழுச்சியையும் கண்டு எதிர்ப்பதில் பலனின்றி பணிந்தனர் பலர். கோட்டைகளைச் சுற்றி வளைத்து முற்றுகையிட்டு அவர்கள் வசமிருக்கும் உணவுப் பொருட்கள் தீரும் வரை காத்திருந்து கத்தியை வீசாமல் ரத்தத்தைச் சிந்தாமல் அவர்களை வென்றான் அவன்” என்று துட்மோஸின் போரிடும் முறையினைப் பற்றிக் கூறுகிறார் (Irai Anbu, 2018a). தான் வென்ற இனத்தினரின் குழந்தைகளை பள்ளிகளில் படிக்க வைத்து அவர்களது காதில் எந்நேரமும் எகிப்திய மொழியானது ஒலிக்குமாறு செய்து எகிப்திய குடிகளாக மாற்றினான். இது போல் தான் வெல்ல நினைக்கும் பகுதிகளை அப்படியே விட்டு விடாமல் அங்கு கலைகளையும் கோயில்களையும் வளர்க்கும் வகையில் கட்டிடங்களை எழுப்பினான். “படை நடத்துவது மட்டும் அவனை தலைவனாய்ச் சுட்ட இடம் கொடுக்கவில்லை. அவன் கலைகளிலும் கவனம் செலுத்திய கண்ணியவான். அவன் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட கோயில்களைக் கட்டினான். பிரபுக்கள் நினைவாகக் கல்லறைகளைக் கட்டினான். அவற்றில் எல்லாம் எகிப்து அறியாத கலை நுணுக்கங்கள் கைவேலைப் பின்னலாய்க் கல்லில் மின்னின. அவன் காலத்தில் சிற்பம், ஓவியம், கட்டடக்கலை என அனைத்தும் தனித்துவமும் அழகுணர்வும் மிளிர்ந்தன” என்று துட்மோஸின் கலைச் செயல்பாடுகளை விவரிக்கிறார் வெ.இறையன்பு (Irai Anbu, 2018a). இத்தகைய பலம் பொருந்திய அரசனின் உடலமைப்பு யாரும் யூகிக்காத வகையில் இருந்தது என்பதையும் புலப்படுத்துகிறார் “வரலாற்று ஆசிரியர்கள் புதைக்கப்பட்ட அவன் பிரேதத்தைத் தோண்டி ஆய்ந்து ஐந்து அடி உயரம் மட்டுமே இருந்த அவனது சரீரம், உயரம் இரண்டையும் அறுதியிட்டு எகிப்திய நெப்போலியன் என்று அடைமொழியளித்து அடையாளப்படுத்தினர்” என்று கூறுவதன் மூலம் எகிப்திய இனத்தினரில் மாறுபட்ட தன்மை கொண்டிருந்த துட்மோஸின் புகழ் விளக்கப்படுகிறது (Irai Anbu, 2018a).

கன்பூசியஸின் தந்தை

சீனாவின் தத்துவஞானிகளில் ஒருவரான கன்பூசியஸ் உலகிற்கு தத்துவங்களை வழங்கியவர். சீன முறைப்படி தந்தையைப் புதைத்த இடத்தில்தான் தாயையும் புதைக்க வேண்டும் என்னும் வழக்கம் கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்த நிலையில் தாய் இறந்து விட தந்தையை அறியாத கன்பூசியஸ் தாயைப் புதைப்பதற்கான இடத்தைத் தேடி அலைந்தார். சவப்பெட்டியை இழுத்துக் கொண்டு போய் ஊரின் முச்சந்தியில் வைத்து வருவோர் போவோரிடம் எல்லாம் தன் தந்தையைப் பற்றி விசாரித்தார். ஒரு வயதான பெண்மணி அவருக்கு அவருடைய தந்தையைப் புதைத்த இடத்தைப் பற்றியும் தந்தையைப் பற்றிய விவரத்தையும் அளித்தாள். “எழுபது வயதான ஒரு பணக்காரக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த கிழவர் பதினேழு வயது நிரம்பிய விவசாயி ஒருவரின் மகள் மீது காதல் கொண்டு மணம் புரிந்தார். அவருக்கு கி.மு.551ஆம் ஆண்டு ஒரு ஆண் மகவு பிறந்தது. நம்மூரில் கஞ்சமலை, ஏழுமலை என்று பெயர் வைப்பது போல அந்தக் குழந்தைக்கு நீ க்யூ என்ற மலையின் நினைவாக க்யூ என்று பெயரிட்டனர். கன்பூசியஸ் என்பது இயற்பெயரல்ல. காங் ஃப்யூஸி என்கிற பெயரின் லத்தீன் மருவுதலே அது. அதற்கு மாஸ்டர் காங் எனப் பொருள்” என்று கன்பூசியஸ் தனது பிறப்பைப் பற்றியும் தந்தையைப் பற்றியும் அறிந்து கொண்டமை கூறப்படுகிறது (Irai Anbu, 2018b). பின்பு தன் தாயை தந்தை புதைத்த இடத்திற்கு அருகிலேயே தம் இனத்தின் வழக்கப்படி புதைத்தார். சீனர்களின் வழக்கப்படி தாய், தந்தை இருவரையும் ருகருகே புதைத்தல் வேண்டும் என்பது அறியப்படுகிறது.

வைகிங்கள் எனப்படும் கடற்கொள்ளையர்கள்

வைகிங்கள் உலகையே ஆட்டிப்படைத்த இங்கிலாந்து நாட்டை ஆட்டிப் படைத்த இனத்தவர்கள் ஆவர். அவர்கள் கப்பலிலிருந்து கரையில் இறங்கி கையில் அகப்பட்டதை சுருட்டிக் கொண்டு ஓடிவிடும் கொள்ளையர்கள் ஆவர். “அந்த நாட்டிற்கு எதிராக முளைத்த மிகப் பெரிய அபாயம் வைகிங் என்ற இனத்தால் ஏற்பட்டது. அவர்கள் பூர்விகம் டென்மார்க். வைகிங் என்றால் போர்வீரர்கள் எனப்பொருள். எட்டாம் நூற்றாண்டில் அவர்களது முதல் படையெடுப்பு மேற்கு ஐரோப்பாவில் நிகழ்ந்தது. மூன்று பெரிய கப்பல்களில் வந்த இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட ஆட்கள் வெஸ்க்ஸ் கடற்கரையில் இறங்கி அரசனின் அலுவலர் விசாரணை செய்த போது அவனை வெட்டிச் சாய்த்து விட்டுக் கிளம்பினர். வைகிங்கள் யானைப் பசியோடு இருந்தனர். உலகமே அவர்கள் கடற்படையாதிக்கத்தின் முன்பு மல்லாந்து கிடந்தது. அவர்கள் பேராசைக்கும் சாகசத்திற்கும் சமவெளியாகவே அலைகடல் அடக்கமாக அமைதி காத்தது. கடலையே அமைதிப் பூங்காவாக்கியவர்கள் அவர்கள் வைகிங்கள் அடிப்படையில் கடற்கொள்ளை புரிந்தவர்கள். எதிர்பாராத நேரத்தில் கரையிலிறங்கி அகப்பட்டதை சுருட்டிக் கொண்டு ஓடியவர்கள். மங்கோலியர்கள் குதிரைகளைப் பயன்படுத்தியதைப் போல கடற்பரப்பில் கப்பல்களைப் பயன்படுத்துவதில் கை தேர்ந்தவர்கள்” என்று கடற்கொள்ளையர்களான வைகிங்கள் பற்றி எடுத்துரைக்கிறார் (Irai Anbu. 2018b). இவ்வினத்தினர் இரக்கமற்றவர்கள் என்றும் கொள்ளையடிப்பதை சாகச மனநிலையில் நிகழ்த்துபவர்கள் என்றும் குறிப்பிடுவதிலிருந்து பண்டைய தமிழகத்தில் மழுவர்கள் கொள்ளையடிப்பதற்காக கொலை செய்வதுண்டு. எவ்விதக் குற்றவுணர்ச்சியும் அற்றவர்களாக அவர்கள் இருந்தனர். அது போலவே வைகிங்களும் குற்றவுணர்ச்சியற்ற கொள்ளையர்களாக இருந்தனர் என்பதைக் காணமுடிகிறது.

கோத் மக்களின் போர் முறை

அட்ரியனோபிள் என்னும் நாட்டினைச் சார்ந்த கோத் மக்கள் குதிரைகளிலிருந்து போர் செய்வதில் வல்லவர்கள். “கோத் மக்களோ குதிரைகள் மீது அதிக நம்பிக்கை வைத்தவர்கள். சின்னக் குதிரைகளில் வில் அம்போடு விளங்கும் வீரர்களை நியமிக்காமல் பெரிய குதிரைகளில் நீள் ஈட்டி கொண்ட விரைவு வீரர்களைக் கொண்டு படையை நிர்மாணித்தார்கள். குதிரைகளில் அமர்ந்து அம்பெய்துவது லேசுப்பட்ட சாமர்த்தியம் அல்ல. அதைவிட நீள் ஈட்டியைக் கையாளுவது எளிது. காலாட்படை வீரர்கள் பெரிய வில்களை உபயோகித்தார்கள். கோத் வீரர்களிடம் நகரும் கோட்டையை உருவாக்கும் கலையும் புழக்கத்தில் இருந்தது. மாட்டு வண்டிகளைக் கொண்டு பிணைத்து கோட்டையைப் போன்ற வலுவான அரணை அமைப்பதில் அவர்கள் கைதேர்ந்தவர்கள். அந்த வண்டிகள் கொத்தளங்களைப் போல வீரர்கள் ஏறி நின்று அம்பு எய்யவும் சமயத்தில் குதித்து எதிரிகளின் தாக்குதலிலிருந்து தப்பிக்கவும் உதவின” என்னும் செய்தியானது (Irai Anbu. 2018b). தொழில்நுட்பத்தில் மேம்பட்ட கோத் மக்களின் போர்த் திறனும் நகரும் கோட்டையை உருவாக்கும் திறனும் வெளிப்படுகிறது. கோத் வீரர்கள் ரோமாபுரிக்குச் சென்ற போது ரோமாபுரி அரசன் அவர்களுக்கு உணவு, தங்குமிடம் வழங்க மறுத்தான். எனவே தாங்களாகவே அவற்றை உருவாக்கிக் கொள்ள முனைந்தனர். ரோமானியத் தளபதி செபஸ்டியான்ஸ் கோத் வீரர்களை அடக்கி ஒடுக்கினான். இதைக் காரணமாகக் கொண்டு கோத் வீரர்களை அடக்குவது எளிது என்னும் கருத்தை முன் வைக்க வேலன்ஸ் பெரும் படையுடன் கோத் மக்களுடன் போர் புரிய புறப்பட்டான். “அட்ரியனோவிள் என்ற இடத்தில் போர் நிகழ்ந்தது. கோத் வீரர்கள் வழக்கம் போல் வண்டிகளைக் கொண்டு நகரும் கோட்டையை அமைத்தனர். அவற்றை இழுக்கும் விலங்குகள் உள்ளே இருந்தன. வேலன்ஸ் ஆகஸ்ட் ஒன்பதாம் தேதி கி.பி.378 அன்று தன் படையை விரட்டிக் கொண்டு வந்தான் கோத் கமாண்டர் ப்ரிடிஜெர்ன் தன் படையின் உயர்ந்த ஆயுதமான குதிரைப் படையைத் தாக்க ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டிருப்பது ரோமானியர்களுக்குத் தெரியாது. அக்குதிரைப்படை இடியைப் போல ரோமானியக் குதிரைப் படை மீது இறங்கியது. கோத் வீரர்களுடைய நீள் ஈட்டி, ரோமானியர்களுடைய சின்ன ஈட்டியையும் வாளையும் தூக்கி சாப்பிட்டு விட்டது. ஒட்டுமொத்த ரோமானியப் படையும் அந்தக் களத்தில் நசுக்கப்பட்டு விட்டது” என்று கோத் வீரர்களின் நுணுக்கமான போர் முறையினையும் தாம் எளிதாக வெற்றி கொண்டு விட

முடியும் என்று எண்ணிய ரோமானியர்களை நிர்மூலமாக்கியதையும் வெளிப்படுத்துகிறார் (Irai Anbu. 2018b).

ஜப்பானின் சாமுராய் போர்த் திறம்

உலகெங்கிலும் உள்ள போர் முறைகளை விட ஜப்பானின் போர் முறை வேறுபட்டு அமைந்துள்ளது. பொதுவாக எதிரியைக் குறைவாக மதிப்பிட்டு விடும் நிலையில் தோல்வி ஏற்படுவது நிச்சயமாகும். ஆனால் ஜப்பானிய சாமுராய் வீரர்களுக்கு கற்றுத் தரப்படும் பயிற்சிகளில் எதிரிக்கு வாய்ப்பளிக்காதே என்பதாகும். “ஜப்பானிய சாமுராய்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கப்படும் உத்திகளில் ஒன்று முதலில் அடி, முரட்டு அடி முதலில் அடிக்கிற அடியில் எதிராளி நிலைகுலைய வேண்டும். எதிரி என்று வந்து விட்டால் அவன் முதலில் அடிக்கட்டும் பிறகு நான் தடுக்கிறேன் என்பதெல்லாம் தவறான அணுகுமுறை. எதிரி தயாராவதற்குள் அடித்து வீழ்த்த வேண்டும். அவன் சுதாரித்துக் கொள்வதற்குள் அடி அதிர்ச்சியாக விழ வேண்டும். அவன் தாடை எலும்புகளை நொறுக்க வேண்டும். என்ன நடக்கிறது என அவன் புரிந்து கொள்வதற்கு முன் அவன் கடைவாய்ப் பற்கள் நடைபாதையில் கிடக்க வேண்டும்.” என்று போர் வீரர்களுக்குப் பயிற்சியின் போது சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது (Irai Anbu. 2018b). எதிரியை சுதாரிக்க விடக் கூடாது என்று கூறப்படுகிறது. எதிரிகளை வளரவிடாமல் செய்ய வேண்டும். சாமுராய் என்னும் போர் வீரன் ஜப்பானிற்கே உரிய தனித்துவ அடையாளம் கொண்டவர்கள் ஆவர். “சாமுராய் பயிற்சி நெறிகளில் சொல்லித் தரப்படும் முக்கியமான சேதி எதிரிக்கு இரண்டாம் வாய்ப்பு தந்து விடாதே யார் போரில் சாதகமான நிலையை உருவாக்குகிறார்களோ அவர்கள் வெற்றியடைகிறார்கள். எல்லையைக் கடக்கும் போது எதிரிகளை வீழ்த்தி விட்டுத்தான் திரும்ப வேண்டும் என்பது சாமுராய்கள் மோதும் போதும் கடைபிடிக்கப்படுகிற நியதி. புயலைப் போன்ற வேகத்தில் தாக்கும் போது எதிரிகள் ஓய்வெடுக்கவோ மறுபடி திரளவோ வாய்ப்புகள் இல்லை. முகாஷி என்ற மாபெரும் சாமுராய் விரைவாக அழுத்தமாக அதிக ஆற்றலுடன் மோதி எதிரியை முற்றிலுமாக நசுக்கு என்று அவருடைய பயிற்சியாளர்களுக்குக் கற்றுத் தந்தார்” என்று சாமுராய் என்னும் போர் வீரர்கள் ஜப்பானிய சமூகத்தில் எவ்வாறு எதிரிகளுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகிறது (Irai Anbu. 2018b).

முடிவுரை

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பல்வேறு இனக்குழுக்கள் பற்றிய செய்திகளை இனவரைவியலாளர்கள் எடுத்தியம்புகின்றனர். உலகெங்கிலும் வாழும் பல்வேறு இனக்குழுக்களின் வரலாற்றின் நிகழ்வுகளை தம் நூல்களில் எடுத்தியம்பும் போது அச்செய்திகள் இனவரைவியல் வரலாற்றாளரின் நோக்கில் எழுதப்பட்டது போலக் காணப்படுவதை இறையன்புவின் நூல்களில் காணமுடிகிறது. இக்கட்டுரையில் சில இன மக்களின் வழக்கங்களையும் போர் முறைகளையும் நின்று கொள்ள முடிந்தது. சீன மக்களின் அடிமைத் தனம் நீக்கப்பட்டது, துட்மோஸின் உடலமைப்பிற்கு ஏற்பில்லாத ஆற்றல், கன்பூசியஸின் தந்தையை கல்லறையைத் தேடி தாயின் சுவத்தை அடக்கம் செய்ய வேண்டும் என்னும் வழக்கத்தினை கடைபிடித்தல், வைகிங் என்னும் கொள்ளைக் கூட்டத்தினரின் இரக்கமற்ற செயல்கள், கோத் வீரர்களின் போர் முறை ரோமானியர்களை கதிகலங்கச் செய்தது, ஜப்பானிய சமூகத்தில் போர் வீரர்களுக்குத் தரப்படும் போர் பயிற்சியின் தன்மை என பல்வேறு சமூகங்களின் பல்வேறு வகைப்பட்ட இனக்குழுச் சார்ந்த செய்திகள் காணப்படுகின்றன.

References

- Baktavatchala Bharathi, (2009) Panpattu Manidaviyal, Meiyappan Pathipagam, Chidambaram, Chennai, India.
- Irai Anbu, V., (2018a) Vaiya thalaimai kol, New Century Book House, Chennai, India.
- Irai Anbu, V., (2018b) Porthozhil Pazhagu, New Century Book House, Chennai, India.
- Shanmugam Pillai, M., (2015) Tamil - Tamil Agarathi, World tamil studies research center, Chennai, India.

Sivasubramanian, A., (2014) Ina Varaiviyalum Thamizh Novalum, New Century Book House, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License